

Arantxa Urbe

Hezitzailea eta Hik Hasi-ko kidea

Bidaia batean bezala

Lagunak esan dit gure burua programatuta da-goela ikasturte bat irauteko. Horregatik, seguru-
enik, hezitzaileak, ikasleak eta hezkuntza-
ren bueltan gabiltzan gehien-gehienak guztiz
akituta eta umore txarreko ibili gara azken
egunotan.

Antz handia du ikasturte batek bidaia luze batekin; bi-
daiak bezala, hainbat fase ditu. Hasieran, dena da emozio
eta irrika: bidaide berriak, lagunak egitea, nola moldatuko
ote naizen haien artean... dena da zoragarria. Gero, elkar
ezagutu dugunean, basamortuko zeharkaldia etorriko da:
elkarbizitzaren zailtasuna, egunerokoaren monotonía, albo-
koa jasan beharra. Nekea agertuko da, orduan. Eta, azkenik,
zirt edo zart egitekoa: hau amaitzera doa, ez da betirako...
eta hor dator ere oporretarako zenbat falta den zehatz-me-
hatz kontatzen hasten garen unea.

Horregatik, bidaia luze batean gertatzen den bezala, har-
gatik edo honengatik, epe mugaz haratago luzatu beharko
balitz ikasturtea, animikoki oso nekeza litzateke epe mugaz
haratago jarraitzea, bidaia luze batean bezala, burua egun
jakin baterako programatuta baitago.

**Egutegiari eta kalkuluei hutsik egin gabe, amaitu da 2017/2018 ikasturtea Euskal He-
rriko heziguneetan. Azken asteetako erome-
naren ondoren, isiltasuna gailendu da, dago-
eneko, ikasgeletan.** Orain, beste kontu
batzuetan murgiltzeko tenorea heldu da. Baina
ez dezagun ahaztu irakasleak ez diren beste
hainbat langilek, eta denok gara hezigunean es-
kaintzen den hezkuntzaren parte, beste aste ba-
tzuez jarraitu beharko dutela, oraindik ere, lan
isilean.

Azken asteetako zoramena baretuta, senti-
mentu gazi-gozoa sortu da nire baitan. Gozoa,
udako atsedenaldira desiratua iritsi delako, noski.
Eta gazia, sufrimendu handia nabaritu dudala-
ko nire inguruan ikasturte amaieran, sekula ez
bezalakoa. Ezinean zebiltzan neska-mutilena,
haien inguruan dauden etxekoena, hezitzaile
desengainatuena... Kezkek eta zalantzek ez dute
adinik izan.

Izan ere, ez da erabaki samurra ezta gozoa
ere, neskato edo mutiko batek ikasturtea erre-
pikatu behar duen ala ez deliberatzea, hain da
zaila zer gertatuko den iragartzea, zer den zuzene-
na asmatzea!

Ikasturteak gaintzea edo curriculumetan
ezarri ditugun eskakizunetara azken momen-

tuan ozta-ozta iristea lortu duten neska-mutilak izan ditut
inguruan. Azken asteetan haiek salbatzeko ahalegin neurte-
zina egin duten etxekoak eta haien desesperazioa ikusi di-
tut. Eta lubakiaren alde honetan gauden hezitzaileen zalan-
tzak eta ondoeza sentitu ditut.

Kezkatu egin naute biziki egoera horiek guztiek, eta zer
pentsa ere eman didate. Huheziko irakasle den Alex Baran-
diaranek Ebaluazioaren gaineko jardunaldi batean esanda-
koek egin dute salto nire gogora: «Heziguneetan nola bizi
garen, zoriotsuak ote garen, ebaluatu beharko genuke».

Ez litzateke erronka makala hurrengo ikasturtean, gure
heziguneetan, bakoitza dagoen lekutik, eskolan nola bizi ga-
ren eta ikasturtea nola bizi dugun ebaluatzea. Akaso, neska-
mutil, etxeko, hezitzaile izan, gure txikitik, eraiki nahi du-
gun (edo amestu esan beharko dugu?) Hezkuntza
Sistemaren oinarri humanoenak jartzen ariko gara.

Usteak uste, bidaia guztietan bezala, gu ere heldu gara
helmugara.

Opor eta atsedeen egun politak izan ditzazuela! •

Iritsi da udako atsedenaldira desiratua. Isiltasuna gailendu da ikasgeletan. GAUR8